„Analele Genito-Urinare“
Importantă publicație medicală românească

Prof. univ. dr. Viorel Tode

ANUL I, No. 4—6 IUNIE 1937

ANALELE GENITO-URINARE

— Patronii Medicinei și ai Chirurgiei —

SUMARUL:

„Gonococul", de P. Barbellion (Paris). — „Dificultățile Tratamentului Blenoragiei", de Docent V. Trifu. — „Un caz de Hermafroditism adevărat", de Prof. B. Galaș (Atena). — „Vaccino-Pă-rătoarele în trat. complicațiilor gonocoxice", de B. Drăcanu. — „Spălătoria aborției", de G. Lupu. — „Higiena Blenoragicului", de Prof. G. Marion. — „Note documentaire sur la re-glementation de la Prostitution"de Unianea Temperară (Paris). — „L'Hôpital", de Prof. Pas-teau. — Comunicări în Soc. române și străine. — Revista Revistelor. — Recenzii. — Polemici. — Diverse.

REDACTOR: Docent Dr. V. TRIFU 9 bis. Bulev. Lascar Catargiu, București III

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI 10 SEP 1937

La una din reuniunile medicale constănțene, un ilustru coleg nonagenar mi-a dăruit două numere ale revistei cu titlul de mai sus, editată în anul 1937. Mare mi-a fost uimirea, după ce le-am lecturat, constatând valoarea științifică a revistei care poartă pe copertă patronii medicinei și ai chirurgiei.

La această revistă au colaborat ilustre personalități științifice medicale, din țară și din străinătate.

“Purtând drept pecete a duhului creștin cu care a pornit la drum, pe cei trei sfinți patroni ai medicinei și chirurgiei: Sf. Luca, Sf. Cosma și Sf. Damian, revista aceasta la care osteneşte docent dr. V. Trifu îți trezește sentimentul acelei iubiri nemăsurate pentru om, care transforma pe medic în apostol. Printre rândurile de știință rece, curge apa vie a lui Dumnezeu. Îi dorim victorii pline de lumină, ca și sufletul celor care ostenesc deasupra paginilor ei”, scria profesorul Longinescu, în primul număr al revistei.

Conținutul revistei cuprindea următoarele capitole: articole de fond, lucrări primite, revista revistelor, recenzii, activitatea cercului de studii genito-urinare, fondat de profesorul Herescu – ctitorul Societății Române de Urologie, pe

care a înființat-o în 1909. Cercul de studii genito-urinare și-a continuat existența sub președinția profesorului Victor Gomoiu.

Remarcăm prezența în paginile revistei a prof. N.C. Paulescu, referitor la adenoamele chistice, recte adenomul de prostată, dar și a unui articol "Spitalul" în care își pune următoarele întrebări: ce este un medic, ce este un pacient, ce este un spital.

Dintre lucrările primite la revistă, menționăm următoarele: J. Cibert – rezecția transuretrală, E. Chavin – tratamentul cancerului de prostată prin radium și tehnici de tratament curieterapic al cancerului de prostată, Richer – despre uretroplastii, Gheza Illyes – tuberculoza uro-genitală, etc.

La capitolul revista revistelor, menționăm articolul publicat de I. Turai și I.Vereanu – viitorii profesori de chirurgie – Patogenia hipertrofiei de prostată, Georges Louis – forajul prostatei ș.a.

Printre recenziile publicate în revista "Analele genito-urinare": Jean Hamburger – La physiologie de l'inervation renale, M. Sorrentino – La cromocistoscopie sau lucrarea generalului dr. N. Vicol – Istoria serviciului sanitar român de război, prefațată de general dr. Gr. Constandache.

Când se învăța carte...

Impresionează prezentarea de către doctor docent V. Trifu a docentului dr. G. Stoicescu, comunicare făcută la Societatea Regală Română de Istoria Medicinii în ședința solemnă din 13 iunie 1935, despre care doctor Motz de la Paris a scris: "în lunga mea carieră la Necker am cunoscut un număr considerabil de urologi din toată lumea. Ei bine, v-o declar sincer de-altfel ca și Albarran însuși, nici unul nu egala pe Stoicescu al vostru și pe Bartrina de la Barcellona."

Ca să ajungi profesor...

Revista "Analele genito-urinare" a acordat atenție și specialiștilor străini care au fost atașați de medicina românească. Iată ce scria docent V. Trifu despre Saint-Cene – "discipol al marelui Albarran, neobosit și amabil secretar de redacție, timp de un sfert de veac, al "Journalului de Urologie" de la Paris, unde articolele românilor erau primite cu bunăvoință excepțională și adesea corectate și aranjate pentru a apărea și mai bine, membrul corespondent al fostei Societăți de Urologie, Obstretică și Ginecologie, ne-a trimis cu prilejul morții lui I. G. Duca o mișcătoare scrisoare, iată secretul dragostei sale pentru români.

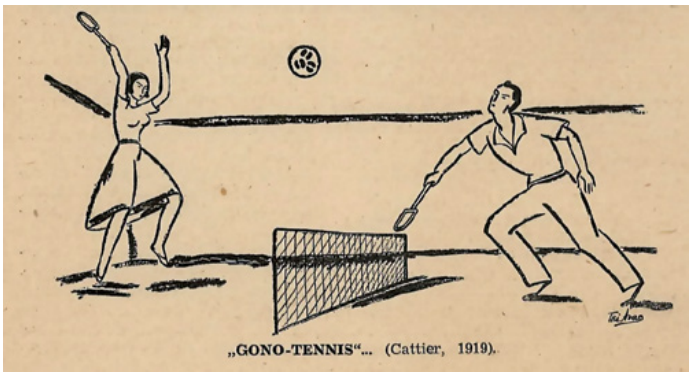
Cercul de studii genito-urinare a avut o activitate fructuoasă fiind animat de L. Strominger – colaborator apropiat a lui Herescu.

Vreau să remarc prezența unor caricaturi reușite, care înseninează lecturarea textelor.

Prin prezentarea succintă a acestei reviste, vreau să aduc un modest omagiu celor care, de-a lungul anilor, au păstrat vie activitatea medicală științifică în România.

Să nu uităm că românii au fost acei care au scris primul tratat de endocrinologie, primul tratat de microbiologie, au publicat lucrări valoroase în reviste importante din străinatate, au participat la cele mai prestigioase manifestări științifice internaționale. Enumerarea numelor acestora ar fi nedreaptă, deoarece nu aș reuși să-i menționez pe toți în această lucrare.

Revista Română de Urologie care anul acesta împlinește 82 de ani de apariție, continuă tradiția glorioasă a chirurgilor urologi din țara noastră în domeniul literaturii medicale de specialitate, fiind cunoscută în țară și străinătate.

„GONO-TENNIS"... (Cattier, 1919).